Korak voditelja

Osebno spremljanje v klanu

Eva Gluhar

Zabavna vidra

Breznica 1

Sopotnik:

Blaž Žemlja

Razposajeni mrjasc

Breznica 1

Jesenice, 1. 3.2012

Kazalo

Povzetek in ključne besede 3
Analiza stanja 4
Namen 4
Cilji 5
Opombe 5
Program 6
Preverba 18
Osebni napredek 19
Priporočila za voditelje 20

Zahvala

Rada bi se zahvalila sovoditeljema Alešu Jekovcu in Blažu Žemlji, ki sta mi pri izvedbi zelo pomagala z vodenjem in usmerjanjem skupin, z izčrpnimi poročili, kako so pogovori potekali in s pripravljenostjo priskočiti na pomoč. Hvala!

Povzetek in ključne besede

Osebno spremljanje sem izvajala na srečanjih preko pogovorov v skupinicah. Razmislila sem, s katere teme bi PP v našem klanu zanimale, hkrati pa bi zaradi njih osebnostno zrasli, saj bi morda odkrili kakšno novo področje ali aspekt, ki bi jih spodbudil k (bolj poglobljenemu) razmišljanju.

Za lažje razumevanje, kaj sploh želim sporočiti z določeno temo, sem vsakič poiskala vsebinsko povezane zgodbe/prilike ali odlomke iz Svetega pisma. V skupinah smo se o teh temah pogovarjali s pomočjo vprašanj, kdaj sem vključila še kako dejavnost ali samostojen razmislek.

Ključne besede

pogovor, razmislek, spoznati, napredovanje, poglobljeno

Analiza stanja

Opažam, da so PP **nezainteresirani** za skavte, da se nanje težko zanesem(o), ker tik pred zdajci odpovejo zaradi raznoraznih, povečini neupravičenih razlogov. **Pobudništvo** pri njih močno šepa, predvsem pa šepa fizična izvedba nečesa, kar so si/bi si zastavili (ideje morda imajo, a se niti ne potrudijo, da bi jih uresničili, ker pač zahtevajo svoj **čas** in **odpovedi**.) Vedno jim primanjkuje časa, skavte jemljejo kot krožek ob sobotah zvečer, ko pač v koledarčku ni česa bolj mikavnega. Vso svojo energijo usmerjajo v šolo, druge stvari se jim zdijo nepomembne. Opazna je precejšnja pasivnost in indiferentnost. Za osebno rast in napredek, razmišljanje in pogovore o globljih temah jim ni preveč mar, raje ostajajo nekje v ozadju in pri tem le 'mlačno' sodelujejo.

Poleg tega sta slabo razviti **duhovnost** in zavest **odgovornosti.**

Skupina sicer v splošnem **dobro funkcionira** - mislim, da se v njej vsak dobro počuti in je sproščen. Vzdušje je zelo dobro in prijetno. Ravno **družba** je, kot sami pravijo, eden glavnih razlogov, da so še vedno pri skavtih.

Namen

Na koncu leta bodo PP v Klanu Polna hiša bolj odgovorni in zanesljivi, tudi pri klanovskih aktivnostih. Razmišljali in spoznali bodo kaj novega o sebi, svojih dobrih in slabih lastnostih, talentih, svojih željah in načrtih. Bolje bodo spoznali tudi svoje soklanovce in se v klanu še bolj povezali.

Ob tem bodo veliko doživeli, osvojili nova znanja in poznanstva in kvalitetno preživljali prosti čas v družbi svojih prijateljev.

Cilji

- Vsaj enkrat na mesec (pred srečanjem) se bomo dobili po manjših skupinah osebnega spremljanja, ki jih bomo vodili voditelji klana
- Na zimovanju (in poletnem taboru) bomo osebno spremljanje vsaj na poti in zvečer
- Vsak PP bo vedno imel možnost, da pove svoje mnenje
- Vzdušje v klanu se bo še izboljšalo, PP bodo z veseljem hodili na srečanja in ostale dejavnosti
- Sama bom vsakega PP še bolje spoznala, ter se mu skušala čim bolj približati, da se bo v klanu dobro počutil

Opombe

V začetku je bilo mišljeno, da bi bile skupine osebnega spremljanja stalne in vedno pri določenem voditelju. Pa sem na željo samih PP to spremenila in tako smo se vsakič dobili v drugačni zasedbi. Pri osebnem spremljanju, ki je za naš klan nekaj novega, poleg tega pa – kot je bilo razvidno na začetku – jih ne zanima preveč, se mi zdi bolj pomembno, da karseda upoštevam njihove želje in predloge, ter jih tako spodbudim k čim večjem sodelovanju.

Poleg ne prevelikega interesa, sem se soočala tudi s problemom precejšnjih odsotnosti, (zato je oz. bi bilo težko sestaviti stalne in homogene skupine) in pa nekaj odpadlimi srečanji (zaradi česar se nismo mogli na OS srečevati bolj pogosto).

Za individualno osebno spremljanje med letom se nisem odločila, saj se je že lani na poletnem taboru izkazalo, da so jim tovrstni pogovori resnično tuji in se posebej ne želijo izpostavljati ter da lažje komunicirajo v manjših skupinah; noben problem jim ne predstavlja govoriti pred celim klanom, saj so v splošnem precej sproščeni. To povezanost bi rada še naprej spodbujala, nameravam pa na poletnem taboru (skupaj s sovoditeljema) izvajati individualno osebno spremljanje, če se bo le-to izkazalo za primerno po tem »skupinskem« osebnem spremljanju.

Program

1. srečanje, 10.12.2011

Za začetek - kot nekakšen uvod smo se dobili vsi skupaj – cel klan in ne po skupinicah. Namen srečanja je, da o vsakem izvemo nekaj novega, da se še bolje spoznamo.

Do srečanja je vsak izdelal »osebno lepljenko«, ki ponazarja svoje hobije, osebnosti, besede in citate, ki jih nagovarjajo, stvari, ki jih imajo radi/jih ne marajo… Vse to lahko izbrskajo iz časopisov, revij. Spodbujamo ustvarjalnost.

Na tem srečanju je vsak svojo lepljenko predstavil in tako razkril delček sebe.

Pri izdelavi lepljenke so se potrudili, vsi so sodelovali in se tudi poslušali med seboj. Srečanje je dobro uspelo.

Slika 1: Osebna lepljenka enega od PP

2. srečanje, 21.1.2012

Tokrat smo se dobili v dveh skupinah, ker je bil en voditelj odsoten. Naša tema je »skavtstvo in jaz«, ker bi najprej rada spoznala, kakšno mnenje sploh imajo o skavtstvu, kako pomembno vlogo ima v njihovem vsakdanjiku, kakšni so njihovi nameni in pričakovanja…

Dejavnost na začetku: Igra, pri kateri ima vsaka skupina lahko v trenutku na tleh samo x nog in y rok. V teh skupinah smo se tudi kasneje pogovarjali.

Prebrali smo odlomek iz knjige Frana Milčinskega Skavt Peter iz začetka, ko oče govori o tem, kakšen naj bi bil skavt. Pogovor prek vprašanj.

*Kakšen naj bi bil po tvojem mnenju skavt?
*Kaj te spodbuja da še hodiš k skavtom? *Si težko vzameš čas za srečanja in druge dejavnosti ali prihajaš z veseljem?
*Kateri dogodki pri skavtih so ti najbolj ostali v spominu? *Kateri so bili »fajn«, kateri dogodek/izkušnjo pa bi najraje pozabil/a? *Ali se strinjaš, da se pri skavtih naučiš kaj koristnega za življenje? * Bi lahko rekel/a, da si »od skavtov že kaj odnesel? *Kaj še pričakuješ? *Je skavtstvo lahko način življenja ali je le krožek – dejavnost, ki ti zapolnjuje prosti čas? * <- Kako pa je s tabo? *Kako se počutiš v klanu?

Ugotovitve: V moji skupini so bila dekleta. Niso bila posebno razpoložena za pogovor, tako da tokrat srečanje ni tako dobro uspelo. Skorajda vsaki posebej sem morala zastaviti vprašanje, odgovarjale so na kratko… Vseeno pa sem izvedela, da hodijo k skavtom zaradi dobre družbe, ker se veliko naučimo (npr. ognji, prva pomoč…), ker je to koristno preživljanje prostega časa, ker se naučiš prilagajati in lažje »procesiraš« kakšne neprijetne situacije ali spore (za primer je Mojca navedla, da so se v šoli zadnjič skregali in se je spomnila na poletni tabor, kjer si z istimi ljudmi cel teden, se morda sporečeš in poveš, kar misliš, ampak kmalu je že vse v redu, ker imaš s to osebo kakšne skupne zadolžitve, ali pa se pač toliko dogaja, da enostavno pozabiš take malenkosti ipd…). Ana in Lucija sta izpostavili tudi, da hodita k skavtom tudi iz navade – pač v soboto zvečer se gre na skavte. O voditeljstvu se niso hotele opredeliti (čeprav sem poudarila, da to ne sprašujem zato, ker bi z njimi imeli že načrte ali kakorkoli na njih pritiskali, ampak samo in zgolj zato, ker me zanima, kako se trenutno počutijo, ali če imajo morda tudi v to smer malo 'zamišljeno' svojo prihodnost…). Ana je jasno povedala, da bi bila samo pomočnica voditelja, ne bi imela polne odgovornosti, Eva je odgovorila, da ona »pač ne bi bila dobra voditeljica« in zato ne, Katja, Lucija, Mojca in Tamara pa so medlo odgovorile, da najbrž ja oz. bomo videli. Skratka, kasneje smo se s sovoditelji odločili, da

bomo letos »le« klan in o tej temi ne bomo govorili, ker nočemo dajati vtisa, da jih priganjamo in povzročiti, da bi se jim skavti zamerili – se bomo pač letos potrudili, da se bodo dobro imeli, čeprav bomo nekatera področja zato morali malo prilagoditi.

Drugo skupino – fante je imel sovoditelj Aleš. Oni hodijo k skavtom zaradi družbe, »fletnih deklic«, zastonj hrane in prenočišča, vere, aktivnosti, prijaznih ljudi na poti, taborov, Plamenčka (stegovski časopis op.p.), ter skavtske izkaznice. Poleg skavtskih veščin so se naučili oz. se učijo tudi timskega dela, o varnosti pri delu, socialne pedagogike, kemijskih reakcij, iskanja lukenj v zakonu, odnosa do narave, ekologije, poleg tega pa krepijo medsebojne odnose. Od skavtov še pričakujejo ljubezen in da bi nekoč postali voditelji.

Pri obeh skupinah so se PP strinjali, da skavti niso krožek ampak način življenja, čeprav sem vsaj pri moji skupini dobila občutek, da so povečini to rekli zato, ker se jim je to pač zdel »pravi« odgovor.

Kakorkoli že, po tem srečanju sem spoznala, da je družba tista, ki jih najbolj pritegne, nadalje se jim tudi dobro zdi, če se kaj naučijo, predvsem pa da grejo kam in se imajo dobro. Tako da bomo program poskušali čim bolj približati tem pričakovanjem, da bodo z veseljem hodili in morda kasneje (npr. drugo leto) pripravljeni govoriti tudi o malo globljih stvareh in temah ter postali dejavni, ne pasivni obiskovalci skavtskih dejavnosti. Upajmo, da bodo s tem postali zainteresirani tudi za voditeljstvo ali drugo opazno vlogo v družbi.

3. srečanje, 11.2.2012

Na tem srečanju smo združili dve tematiki. Prva je bila v okviru stegovske dejavnosti na obljubah (pobuda voditeljic, ki sta odgovorni za program), druga pa sámo osebno spremljanje. Naključno razdeljeni v tri skupine (Blaž - Gašper R., Tamara, Mišo; Aleš - Eva, Gašper S., Lucija; Jaz - Mojca, Žan, Katja) smo se najprej pogovarjali o naših starših - kaj so njihovi poklici, hobiji, talenti, za kaj so se šolali… Namen tega je, da izvemo kaj o starših skavtov, da bi jih mogoče v delavnice na obljubah lahko vključili, pa tudi, da se PP malo pogovorijo s svojimi starši in izvejo, kako je potekala njihova življenjska pot – to nalogo so dobili v tednu pred srečanjem.

V drugem delu je vsak dobil listek z besedilom:

Pot

Pot je velika prispodoba našega življenja. Sami sebe dojemamo kot „homo viator“, kot človeka na poti. Naše življenje je gibanje v prostoru in času proti določenemu cilju. Vsaka pot ima cilj; ravno tako tudi naše življenje, pa naj bo to le nek notranji ali pa notranjost presegajoči cilj. Pri religioznih ljudeh je ta cilj povezan s pomenom, ki ga dajejo besedi „nebesa“. Že od nekdaj se ljudje podajajo na pot, da bi našli svoj cilj: trije modreci z vzhoda, ki so iskali novorojenega judovskega kralja, romarji v Jeruzalem, Rim ali Santiago de Compostela, muslimani s svojimi romanji v Meko … **Kam sem namenjen, kateremu cilju sledim na svoji življenjski poti?**

Vprašanja za razmislek: Kakšno je bilo tvoje otroštvo? Kakšne želje so prevladovale takrat? Kaj bi rad v življenju počel/a? Kakšni so zdaj tvoji cilji, želje za prihodnost? (kje se vidiš čez npr. 10 let?) Kako jih nameravaš uresničiti? Čemu si se pripravljen/a odpovedati za uspešnost pri študiju in dalje v poklicu - v karieri in čemu ne?

in z njim odšel na samo, kjer razmislil o svojem življenju in narisal življenjsko pot (preteklost in prihodnost), s prelomnicami, hobiji, željami, ovirami, cilji… skratka, z vsemi opombami v določenem življenjskem obdobju. Nato smo jo v skupinicah predstavili drug drugemu in se o tem pogovarjali.

Ugotovitve: V vseh skupinah so PP dobro sodelovali, izvedeli smo veliko novega tako o njihovih starših kot tudi o njih samih. Ob razlaganju svoje poti so se nekateri precej odprli in o sebi povedali zelo osebne stvari. Rekli so tudi, da je bilo zelo zanimivo razmišljati o svojem otroštvu, pa tudi o prihodnosti. Presenetilo me je, da nihče ni omenil skavtov kot prelomnico v njihovem življenju in posebno prisotnost v prihodnosti.

K izdelavi svoje poti so pristopili z precejšnjo mero resnosti in zainteresiranosti, kar štejem za napredek.

Zimovanje – 24.2.-26.2.2012

Petek zvečer
V treh skupinah.
Aleš: Ana, Gašper R., Mišo
Blaž: Tamara, Gašper S., Katja
Jaz: Žan, Mojca

Dejavnost: Povezati morajo štiri pojme v zvezi z vero:

Človeka, ki ne verjame v obstoj nadnaravne sile, imenujemo…. ATEIST.

Tisti, ki pravi, da ni mogoče ugotoviti, ali Bog obstaja, saj za to ni dokazov (zaradi tega se mu ne zdi vredno graditi življenja na nejasnem verovanju), je… AGNOSTIK

Tisti, ki verjame, da je človek dovolj sposoben, da se bo sam razvijal, napredoval in gradil srečnejši, pravičnejši in varnejši svet, je… HUMANIST

Tisti, ki spoštuje in časti višjo, nevidno silo (npr. Bog) ustvarila svet in ga zdaj tudi nadzoruje, nanj pa se ljudje obračajo po pomoč in vodstvo, je RELIGIOZNA OSEBA.

Pogovor na temo »VERA v vsakdanjem življenju«.

Vprašanja:
Za kaj od tega bi se ti opredelil?
Kaj ima lahko veren človek »več« od nevernega?
Koliko je verovati aktualno in koristno, koliko ne?
Kakšno se ti zdi »javno mnenje« o verovanju v Boga?
Se kdaj znajdeš med ljudmi, ki vero zaničujejo in se iz nje norčujejo? Kako takrat reagiraš?
Če si veren/-a, kako živiš vero? Ali se ti zdi, da vere ni treba posebno živeti?

Za konec - zgodba:

Rabin in izdelovalec mila sta se sprehajala. Izdelovalec mila je rekel: »Le čemu vera? Poglejte revščino in težave na svetu. Po dva tisoč letih pridiganja o dobroti, resnici in miru – po vseh teh letih molitve, pridig in učenja! Če bi bila vera koristna, ne bi bilo toliko zla na svetu!«

Rabin je molčal. Nadaljevala sta pot in opazila otroke, ki so se igrali ob cesti, umazani od blata. Rabin je rekel: »Poglejte te otroke. Pravite, da milo ljudi očisti, ti otroci pa so umazani. Čemu torej milo? Ob vsem milu na svetu, so ti otroci umazani.«

Izdelovalec mila je ugovarjal: » Rabi, milo ne more učinkovati, če ga ne uporabljamo!«

»Natanko tako!« je potrdil rabin. »Isto velja za vero: tudi vero moramo 'uporabljati', moramo po njej živeti.«

Ugotovitve:

Skupina 1(najstarejši klanovci): Za ateista se ni opredelil nihče, prav tako pa se ni nihče opredelil za tistega povsem vernega človeka, ampak so vsi poudarjali kombinacijo tega najbolj vernega z ostalima dvema tipoma. Nekako je prevladovalo mnenje, da ne sprejmemo zgolj tistega kar poudarja Cerkev ampak razmišljajo o verskih naukih tudi s svojo glavo. Nasploh so poudarjal, da je vera osebna stvar vsakega človeka, torej ni samo nekaj kar nam govorijo predstavniki Cerkve. Bili so kar malo kritični do Cerkve oz. določenih zadev. Strinjajo se s tem, da trenutno podoba Cerkve v javnosti ni najboljša, vendar pa si je za dobršen del tega kriva Cerkev sama zaradi svojega odnosa oziroma neodzivanja. Tudi sami so se že znašli v družbi, ko so ostali nasprotovali veri. Rekli so, da pač drugih ne moreš prisiliti, da sprejmejo tisto, kar ti misliš, lahko pa jim na lep način oz. z lepo besedo in zgledom to predstaviš in tako mogoče spremeniš njihovo mnenje.

Skupina 2: Vloga ateista je vsem tuja, smo se pa potem pogovarjali tudi o drugih likih v katerem je vsak našel eno dobro lastnost, ampak prevladuje religiozna oseba. Pogovarjali smo se o veri, pa o tem da po navadi večkrat Boga nekaj prosimo kot pa se potem zahvalimo. Na splošno bi vero v klanu ocenili s 7 od 10. Priznali so, da se včasih malo norčujejo ampak v splošnem pa mislijo resno in da so jih pretekle duhovne vaje zelo poglobile v veri.
Prednost vidijo v vernem človeku, ker ima eno oporo in vedno najde kakšnega človeka z podobno miselnostjo. Potem v družbi jih ni strah povedati da so verni in se postaviti za Boga.
Spoznali smo tudi, da je treba vedno nekaj delati na verskem področju, da ne pozabimo.

Skupina 3: Svoj razmislek sta oba izvedla kot »preverbo« po božjih zapovedih, za katere sta v večini rekla, da jih dokaj izpolnjujeta. Tudi mi smo prišli do zaključkov, da je vera dobra, kot opora in pomoč. Oba sta se opredelila za mešanico ostalih treh (razen ateista), verjameta v neko Višjo silo – Boga. Nismo se sicer dotaknili večjih tem, sta pa prepričana, da je to notranja stvar posameznika, ki ti daje smernice za življenje, čeprav danes verovati »ni moderno«.

Prav vsi so dobro sodelovali, se odzivali in res je vsak PP nekaj povedal. Z izvedbo in rezultatom sem zadovoljna, čeprav nisem pričakovala, da se bomo ob taki temi tako sproščeno pogovarjali in da bodo toliko povedali.

Sobota popoldne

Vsi skupaj preberemo zgodbo:

Stari modrec je pripovedoval o sebi: »Ko sem bil mlad, sem bil revolucionar. Boga sem prosil: »Gospod, daj mi moč, da bom spremenil svet.« Ko sem prišel v srednja leta in spoznal , da je pol mojega življenja minilo, ne da bi spremenil eno samo dušo, sem začel moliti: »Gospod, daj mi milost, da bom spremenil tiste, ki prihajajo v stik z menoj: družino, prijatelje, in zadovoljen bom.« Zdaj, ko sem star in so moji dnevi šteti, sem prišel do spoznanja, kako sem bil neumen. Moja edina molitev se sedaj glasi: »Gospod, daj mi milost, da spremenim samega sebe!« Če bi tako molil že od samega začetka, bi najbrž ne zapravil svojega življenja.«

Dejavnost: V okolici (zunaj) bodo skriti listki z vprašanji. Hodijo okoli od enega vprašanja do drugega in ob vsakem malo razmislijo.

- Kako sem zadovoljen s svojim življenjem?
- Kako vidim svoje obnašanje do drugih? Mi je kdaj žal za kakšno besedo/dejanje… in kdaj?
- Kaj bi rad spremenil? Kaj me moti na sebi?
- Kakšen bi rad (p)ostal?
- Kako (konkretno) bi se lahko spremenil?

Vsi se zberemo v skupnem prostoru in nadaljujemo z »DREVESOM NASVETOV«.

Vsak si izbere 5 nasvetov, ki se jih bo trudil upoštevati in jih napiše na list in sicer točne, konkretne zamisli, kako jih bo izpolnjeval in postajal boljši. S temi »osebnimi cilji« bomo nadaljevali na naslednjem srečanju.

Ugotovitve:

Ob vprašanjih so se precej časa zamudili, mislim, da so kar konkretno razmišljali ob njih. Nasveti so se jim zdeli zanimivi. Niso se sicer odzvali mojemu povabilu o konkretnosti (najbrž me niso razumeli), pa vendar so zbrali svoje nasvete, večina jih je izbrala celo več kot pet. Največkrat so izbrali: *umiri se, ne dvomi vase, zaključi en načrt, zaupaj si, ne skrbi za jutri.* Skratka tiste cilje, bolj namenjene sebi.

Bodi hvaležen.
Izbiraj po svojem okusu. Čim
večkrat se nasmehni. Odpovej se eni stvari.
Uredi družinski album fotografij. Odpusti. Štej zvezde.
Poslušaj tiste, ki jih imaš rad. Pokliči prijatelje po telefonu.
Iz nikogar in ničesar se ne norčuj. Pogovarjaj se z Bogom. Sprejmi in
opogumi otroka, ki živi v tebi. Zabavaj se. Bodi en dan brez računalnika.
Ukini besedo »zamera«. Reci DA! Drži obljube. Odpusti si. Preberi dobro knjigo.
Prosi za pomoč. Spremeni pričesko. Globoko dihaj. Povabi prijatelja na sprehod.
Spomni se rojstnih dni. Premišljuj. Zaključi en načrt. Pomagaj bolnemu. Bodi plemenit.
Skači od veselja. Podari nekomu eno uro svojega časa. Ponudi pomoč prostovoljno. Umiri se.
Zdravo se prehranjuj. Ne dvomi vase. Delaj dobro. Ne dokazuj. En dan hodi bos. Naredi uslugo.
Ne bodi preresen. Naredi nekaj za svoje zdravje. Verjemi, da je mogoče. Ugasni TV in se pogovarjaj.
Pojdi v naravo. Ukvarjaj se s športom. Sprejmi pohvalo. Išči tisto, kar ti je všeč, ne tisto, kar je poceni.
Ljudem, ki jih imaš rad, to pokaži. Prisluhni petju čričkov in ptic. Zahvali se za ljudi okrog sebe. Upaj .
Koristno preživljaj prosti čas. Bodi odprt za novo. Kupi si nekaj koristnega. V vsem opazi nekaj lepega.
Imej mnenje. Kritično presojaj. Uresniči to, kar si že dolgo želiš. Pokaži, da si srečen. Reci ZAKAJ PA NE?
Vprašaj za mnenje in nasvet. Spoštuj druge. Naredi načrt, kako boš ti skrbel za naravo in ga izpolnjuj.
Zaupaj si. Ideje se rodijo v igri; povabi prijatelje k igri. Znaj utemeljiti svoje trditve. Ljubi humor.
Razmišljaj o sebi, svojih ciljih in željah. Bodi pošten. Ne dovoli si reči NE MOREM. Presenečaj.
Ne skrbi za jutri. Prepevaj, ko se tuširaš. Živi vsak trenutek in ga izkoristi. Skuhaj svojo
najljubšo jed. Bodi iskren. Znaj reči NE, če ti kaj ni všeč. Blagoslavljaj, kar srečuješ.
Zapusti napačne prijatelje. Začni neko novo družinsko tradicijo. Pripravi en
dogodek. Imej pogum drobnih stvari. Pomagaj nekomu, ki ga srečaš.
Pobožaj enega otroka. Glej stare fotografije. Poslušaj prijatelja.
Predstavljaj si valove morja. Igraj se z najljubšo igračo.
Bodi simpatičen in prisrčen. Potrepljaj nekoga
po rami. Navijaj za tvoje moštvo.
Pozdravi (novega)
soseda. Naredi eno
majhno zamenjavo.
Misli s svojo glavo.
Nariši eno sliko.
Občuduj, kar je lepo.
Prepričaj se, da nisi sam.
Potrudi se živeti intenzivno.
Vsako jutro pozdravi dan z optimizmom.
Daj prednost v prometu z nasmehom. Živi s prepričanjem, da hitrost
zna biti lepa, naglica pa nevarna in škodljiva. Ne boj se problemov, rešuj jih!

(Prirejeno po avtorskem delu Vide Žabot)

Sobota zvečer

V skupinah.

Zgodba:

Srednjeveška legenda pripoveduje o redovnici, ki je zatrjevala, da se ji prikazuje Jezus Kristus. Škof jo je vprašal: »Sestra, ali ste govorili z njim?«

Odgovorila je: »Seveda sem.«

Nadaljeval je: »Če boste spet videli Kristusa, ga vprašajte 'kateri je bil škofov največji greh, preden je postal škof.' Vedel je, da samo Bog in njegov spovednik to vesta.

Kakšne tri mesece pozneje se je sestra napovedala pri škofu. Ko je prišla k njemu, jo je vprašal: »Ali ste spet videli našega Gospoda?« »Da,« je odvrnila. »Ste ga vprašali za moj greh?« Odgovorila je, da ja. »In kaj je odgovoril?« je zanimalo škofa. Nasmehnila se je, rekoč: »Gospod je rekel 'Ne spominjam se ga več!'«

Dejavnost: Vsak naj pomisli, kdo ga je kdaj (nehote ali hote) prizadel, razočaral, razjezil. Komu še vedno »kaj zameri«. Napiše na listek KDO in KAJ (ZAKAJ) zameri. Mogoče so kakšne zamere tudi znotraj klana? Te listke bomo potem sežgali.

Pogovor prek vprašanj:

Je težko odpuščati in odpustiti? Zakaj kdaj nočemo odpustiti, pozabiti? Kdaj pa hočemo, pa ne moremo? Se ti to kdaj zgodi? Si želiš odpuščati, ali si rad »trmast«, pokažeš, da ni bilo prav, kar je kdo naredil? Rad očitaš drugim, da so te prizadeli? Kaj pa sebi, si odpustim, če vemo, da smo naredili narobe ali se »žremo« in si očitamo? Se ti zdi, da se počutiš bolje, če odpustiš in ti je odpuščeno?
Kaj pa če ti koga prizadeneš? Se trudiš da »poravnaš svojo krivdo« in se opravičiš?

4. srečanje, predvidoma 24.3.2012

Začeli bomo zunaj, kjer se bomo postavili v dve vrsti - v »špalir« in se obrnili en proti drugemu. Paroma stegnemo roke in naredimo pregrado znotraj prehoda. Nato vsak PP steče skozi ta prehod in ostali mu sproti odmikajo roke – tik preden se vanje zaleti.

V okolici jih bodo v okolici čakali lončki, v katerih bodo listki različnih barv. Pri vsaki trditvi 1-4, bodo iz lončka vzeli 1-5 lističev, odvisno od tega, koliko se čutijo, da trditev velja za njih (1-najmanj, 5-največ).

Zaupanje (različne definicije)

1. prepričanje, da je kdo pošten, iskren;
2. pričakovanje, da bo nekdo izpolnil nalogo, obljubo, kar je odvisno od naših predhodnih izkušenj oz. preteklih dejanj te osebe
3. prepričanje, da je kdo sposoben, voljen narediti, kar se pričakuje;
4. lastnost, ki jo izkažemo nekomu, ki se nam zdi *vreden* (mu povemo osebne stvari ter verjamemo da tega ne bo izrabil)

Po cca 10 minutah, bo vsak s svojimi listki prišel na zborno mesto, nato jih bomo nalepili na drevo klana. Listki pri trditvi 1 predstavljajo korenine drevesa – iskrenost in poštenje je temelj vsakega odnosa. 2. trditev simbolizira deblo – kot nosilec, naša prizadevanja, da zraste lepo, košato, rodovitno drevo. 3. so zeleni listi, ki omogočajo sodelovanje, sobivanje, prejemanje in dajanje, prizadevanje za izpolnjevanje nalog. Trditev 4 ponazarja sadeže – nimajo jih vsa drevesa, tista, ki jih imajo so še bolj cenjena; tako kot ni rečeno, da se drugim zdimo »vredni« zaupanja, za to je potrebno veliko truda in prizadevanja, pa še talenti in osebne sposobnosti. Potrebujemo tudi vse prejšnje »dele drevesa«.

Ob pogledu na drevo bomo videli, kje smo najbolj šibki (kje smo zbrali najmanj listkov). Zadali si bomo cilj, da tisto področje poizkusimo izboljšati.

➔ Spomnimo se tudi za naših 5 ciljev iz zimovanja, ki jih bomo tedaj nalepili na krošnjo drevesa, kako visoko pa je odvisno od tega, koliko mislimo, da smo pri tem že napredovali (najvišje veje so naš *končni* cilj).

5. srečanje, predvidoma 14.4.2012

Tokrat bo osebno spremljanje potekalo malo drugače – v okviru tedenskega srečanja. Pripravili ga bomo voditelji, sama vsebina srečanja ne bo nič posebnega – morda kakšne tehnične zadeve, priprava na poletni tabor… Skratka, po potrebi. Bistvo pa bo, da bomo voditelji igrali različne vloge:

1. en drugemu bomo segali v besedo, 2. oglašali se bomo na mobitel in odhajali ven klepetat, 3. en voditelj bo nekaj govoril, drugi pa bo stalno speljeval temo nekam drugam, 4. nekdo bo ob vsaki priliki govoril o sebi (poudarek na besedi »jaz«), 5. nekdo bo hotel, da je vse po njegovo in bo predloge drugih ostro zavračal, 6. vsi trije bomo odhajali ven jést in s polnimi usti nazaj noter, morda celo s kako vrečko prigrizka, nikomur pa drugemu pa hrane ne bomo ponudili… Del časa bomo tudi po skupinah, takrat bomo v vsaki skupini določili enega klanovca, ki bo prevzel vlogo »diktatorja«, vsevedneža in egocentrika.

Na koncu srečanja jih bomo povprašali, kako se jim je zdelo in kaj jih je motilo. Upam(o), da bodo izpostavili moteče dejavnike, nato se bomo o tem malo pogovorili ob odlomkih iz Svetega pisma:

Sir 3 *Ponižnost*
17 Otrok, izvršuj svoja dela v ponižnosti, potem boš priljubljen pri ljudeh, ki so Bogu po volji.
18 Čim večji si, tem bolj bodi ponižen, potem boš našel milost pri Gospodu. 19 (Veliko je nadutih in slavnih, toda Gospod razkriva svoje skrivnosti le krotkim.) 20 Zakaj silna je Gospodova moč, zato ga ponižni poveličujejo.

Sir 32 *Skromnost*

1 Če te postavijo za starešino, se ne prevzemaj, bodi med njimi kakor eden izmed njih.
Zanje poskrbi in šele potem se usedi; 2 ko vse potrebno opraviš, se usedi, da se boš z njimi poveselil in za lepo strežbo dobil venec. 3 Spregovôri, starec, saj se ti to poda, s skrbno preudarnostjo, petja pa ne oviraj. 4 Ne stresaj besed med petjem, ne modruj o nepravem času.
7 Spregovôri, mladenič, če že moraš, vendar le dvakrat, in to če te vprašajo. 8 Povej jedrnato, na kratko veliko povej; bodi tak, ki ve, pa vendar molči. 9 Med velikimi možmi ne imej sebe za

enakovrednega, kadar kdo drug govori, ne klepetaj na veliko. 10 Blisk švigne pred gromom, pred skromnim človekom pa stopa prijaznost. 11 O pravem času se dvigni in se ne obotavljaj, pohiti domov in ne zapravljaj časa.

Sir 4 *Prava in napačna obzirnost*

20 Pazi na pravi čas in varuj se hudega, da se ti ne bo treba sramovati samega sebe. 21 Je namreč sramežljivost, ki pelje v greh, in je sramežljivost, ki je slava in naklonjenost. 22 Ne bodi plašljiv v svojo škodo, ne bodi prizanesljiv v lasten padec. 23 Ne varčuj z besedami o pravem času, (ne prikrivaj svoje modrosti,) 24 zakaj modrost bodo prepoznali iz govora, vzgojenost iz besed jezika. 25 Ne ugovarjaj resnici, sramuj se svoje nevzgojenosti. 26 Ne sramuj se priznati svoje grehe, ne upiraj se rečnemu toku. 27 Ne uklanjaj se bedaku, ne bodi pristranski v prid mogočnega. 28 Do smrti se bojuj za resnico, in Gospod Bog se bo bojeval zate. 29 Ne bodi predrzen v svojem govorjenju, ne len in zanikrn pri svojih delih. 30 Ne bodi kakor lev v svoji hiši ali domišljavec pred svojimi služabniki. 31 Tvoja dlan naj ne bo odprta, da bi jemala, ne stisnjena, kadar daje.

Smo kdaj tudi mi taki v družbi? Stalno govorimo o sebi, hočemo vedno uveljaviti »svoj prav«, delujemo egocentrično? Kaj si ti misliš o ljudeh, ki so taki?

Preverba

Cilji in nameni, ki sem si jih zadala pri osebnem spremljanju so dokaj uresničeni. Pri nekaterih ciljih in predvsem pri samem namenu nas čaka še kar nekaj dela.

Cilj, da se bomo dobivali vsaj enkrat na mesec, je uresničen, upam, da bo tako potekalo tudi do konca skavtskega leta – po predvidenem programu. Tudi OS na zimovanju smo uspešno izpeljali, klanovci so celo v preverbi zimovanja pohvalili drevo nasvetov.

Vsak PP ima možnost, da pove svoje mnenje in mislim, da se tega zavedajo.

Vzdušje v klanu se je po mojem mnenju (posebej zdaj - po zimovanju) izboljšalo, delujejo kot celota in so radi v družbi drug drugega. Med PP in voditelji nam je uspelo ustvariti zanimivo mešanico prijateljskega vzdušja in druženja, ko se skupaj šalimo in govorimo o čisto vsakdanjih stvareh ter resnosti in neko distanco, ko jim kot voditelji skušamo nekaj povedati, jim dajemo zadolžitve itd. To so tudi sami opazili in pohvalili. Tega sem najbolj vesela.

Sama sem PP skozi tovrstne pogovore vsekakor bolje spoznala, opažam, da si iz srečanja v srečanje povemo čedalje več stvari in da ustvarjamo do neke mere oseben odnos.

Tudi pri samem namenu je že čutiti napredek vsaj v tem, da so o nekaterih temah razmišljali prvič in zato zagotovo odkrili kaj novega. Kanček odgovornosti so *morali* pokazati, saj so bili (prvič!) odgovorni za del programa, kar so zadovoljivo izpeljali in v tem celo uživali.

Ne morem z zagotovostjo trditi, koliko je k temu prispevalo sámo osebno spremljanje, ampak prepričana sem, da s(m)o se bolje spoznali in vsaj nekaj odnesli. Opravljeno delo mi pomeni izhodišče za poletni tabor in prihodnje leto, ko bomo poskusili vse to nadgraditi.

Osebni napredek

Do točke, kjer sem (smo) z osebnim spremljanjem prišla do sedaj, sem v prvi vrsti spoznala, da je današnja generacija PP zelo drugačna, kot smo bili »mi«, ko smo bili klanovci. So v splošnem precej pasivni in niso naklonjeni pogovorom o kakšnih globljih *življenjskih* temah. Zato sem precej spremenila način dela, pripravljene teme in predvsem znižala svoja pričakovanja. Tako sem, kar se klana tiče, zadovoljna že, če naredijo naloge in med pogovori sodelujejo. V drugih situacijah me je ta primer izučil, da je očitno dandanes pasivnost, nezainteresiranost in neke vrste površinskost »moderna« in nima smisla, da se nad tem zgražam in zaradi tega obremenjujem, ampak je največ kar lahko naredim proti temu, da si sama prizadevam, da bi to presegla. Morda pa bodo čez nekaj časa ljudje okrog mene (s tem upam tudi klanovci) sledili temu 'zgledu'.

Med pripravljanjem tem sem se marsikaj naučila. Ob »drevesu nasvetov«, ki sem ga še malo priredila posebej za svoje klanovce, sem tudi sama spoznala, da so v življenju nekatere stvari bolj pomembne od drugih. Da ti ne sme biti vseeno. Res bi rada, da bi tudi PP spoznali, katere stvari imajo v življenju prednost, kaj nas res osrečuje in da ob vsem tem ne mislimo samo nase. Da se ne bi bali razmišljati o sebi, »piliti« svoj značaj in misliti s svojo glavo. To je najboljša popotnica za življenje, zato tudi sama zato prizadevam.

Priporočila za voditelje

Če izhajam iz svoje skupine, bi rekla, da je mladostnikom (klanovcem) v teh letih največ do druženja. Zato se mi ne zdi pametno obremenjevati in jih siliti s kakšnimi težkimi temami. V teh letih in okoliščinah, ko ima samo formalna izobrazba, ki daje ocene in potrdila, neko vrednost, se jim stvari, kot npr. osebna rast ali prizadevanja za to, da bi *postal boljši človek*, zdijo postranskega pomena. Ali pa vsaj ne tako pomembne, da bi se o njih pogovarjali ali razglabljali pri skavtih in da bi sami na teh področjih želeli kaj narediti. Na srečanje pridejo zato, da se družijo in imajo »fajn«, v splošnem to tudi pričakujejo od skavtov.

Problem je tudi v tem, da potekajo srečanja 2-3 ure na teden in je v tako kratkem času težko vzpostaviti »vzdušje« za kakšne globlje debate. Še težje je doseči, da jih bo teh nekaj ur *s*premenilo ali jim dalo misliti, če jim podobnih smernic niso privzgojili starši.

Zato je osebno spremljanje še najbolj primerno npr. na poletnem taboru, ko skupaj preživiš veliko časa in lahko zvečer enostavno začneš s preverbo dneva, nato pa se že razvijejo tudi kakšne druge teme, ob katerih klanovca spoznaš in ga spremljaš. Pomembno se mi zdi tudi, da tudi ti kot spremljevalec PP-jem poveš kaj o sebi, ker te tako ne jemljejo kot izpraševalca, ki zahteva pravilni odgovor, ampak kot prijatelja in mu pogovor pomeni koristno izmenjavo mnenj in razmišljanj.

Seveda je potek zelo odvisen od same skupine, koliko so PP za tovrstne pogovore dovzetni in željni sodelovanja. Dobro je, da si sposoben videti in razumeti njihove odzive, ter se prilagajati na potrebe in želje, da osebno spremljanje vzamejo za nekaj koristnega in ne nepotrebno *navlako* na srečanjih.